

A Tamil Socio-Historical Perspective through Sangam Literature: The Evolution of Land, Governance, and Social Dimensions

Dr. Kamaraj S.

Linguistic Data Consortium for Indian Languages, Central Institute of Indian Languages, Mysore - 570 006.

EEmail: kamarajmunnar@gmail.com

Abstract:

Sangam literature (c. 500 BCE – 300 CE) stands as a foundational source, illuminating the lifestyle, cultural traditions, social relations, political structures, and economic conditions of ancient Tamil society. This study analyzes the Sangam-era social organization, which was intrinsically linked to nature, through the lens of the Aintinai concept (fivefold division of land). It explains how people's occupations, diet, attire, and ethical frameworks were determined by the inherent characteristics of their land, and elucidates the period when agriculture (specifically in the Marutham region) became the backbone of the economy.

Concerning administrative structures, the research posits that this society gradually evolved from a cooperative system of Manrams (councils) guided by clan chiefs, to the more institutionalized administrative bodies like the Aimperum Kulu (Council of Five) and Enperayam (Council of Eight) observed during the Silappathikaram era. While urbanization, exemplified by flourishing centers like Puhar, prospered due to agricultural wealth and robust trade, Sangam poems subtly document the emergence of economic disparities and moral decline (such as 'streets of courtesans') within society. Finally, the study illuminates the heroic traditions of Sangam society through its emphasis on valor, honor, and ritualistic warfare practices, including the symbolic felling of the kaval maram (guardian tree). Ultimately, this research seeks to establish Sangam literature as invaluable social, cultural, and historical archives of Tamil civilization.

Keywords: *Sangam Literature, Aintinai, Social Relations, Political Systems, Economic Transformation, Urbanization.*

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

சங்க இலக்கியங்களின் ஊடாகத் தமிழர் சமூக-வரலாற்றுப் பார்வை: நிலம், நிர்வாகம் மற்றும் சமூகப் பரிமாணங்களின் பரிணாமம்

டாக்டர் காமராஜ் எஸ்,

இளநிலை வள வல்லுநர், LDCIL, மத்திய இந்திய மொழிகள் ஆய்வு நிறுவனம், மைசூர்.

I. சுருக்கம் மற்றும் அறிமுகவியல் (Abstract and Introduction)

1. சுருக்கம் (Abstract)

சங்க இலக்கியங்கள் (காலம்: ஏறத்தாழ கி.மு. 500 முதல் கி.பி. 300 வரை) ¹ பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாட்டு மரபுகள், சமூக உறவுகள், அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் அடிப்படையான ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றன. இந்த ஆய்வு, இயற்கையுடன் இணைந்திருந்த சங்க கால சமூக அமைப்பை, ஐந்திணைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப மக்களின் தொழில், உணவு, உடை மற்றும் ஒழுக்கவியல் எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதை விளக்குகிறது, மேலும் வேளாண்மை (மருதநிலம்) பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக மாறிய காலகட்டத்தை எடுத்துரைக்கிறது.¹ நிர்வாக அமைப்பைப் பொருத்தவரை, இச்சமூகம் குலத் தலைவர்களின் ஆலோசனையுடன் கூடிய மன்றங்களின் (Manram) கூட்டுறவு முறையில் இருந்து தொடங்கி ¹, சிலப்பதிகாரக் காலத்திய ஐம்பெரும் குழு மற்றும் எண்பேராயம் போன்ற நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட நிர்வாக அமைப்புகளுக்குப் படிப்படியாகப் பரிணாமம் அடைந்தது என்பதை இந்த ஆய்வு நிறுவுகிறது. விவசாய வளம் மற்றும் வாணிபத்தின் விளைவாக நகரமயமாக்கல் (புகார்) செழித்திருந்தாலும் ¹, சமூகத்தில் பொருளாதாரப் பாகுபாடுகளும், ஒழுக்கச் சிதைவும் (வேசியர் வீதிகள்) ஏற்பட்டதையும் சங்கப் பாடல்கள் நுட்பமாகப் பதிவு செய்துள்ளன. இறுதியாக, வீரம், கௌரவம், சடங்கு சார்ந்த போர் முறைமைகள் (காவல் மரம் வெட்டுதல்) ஆகியவற்றின் மூலம் சங்கச் சமூகத்தின் வீர மரபுகளை வெளிப்படுத்துகிறது.¹ சங்க இலக்கியங்கள், தமிழர் நாகரிகத்தின் சமூக, கலாச்சார, வரலாற்று ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன என்பதை நிறுவ இந்த ஆய்வு முயல்கிறது.

- **திறவுச் சொற்கள் (Keywords):** சங்க இலக்கியம், ஐந்திணை, சமூக உறவுகள், அரசியல் முறைகள், பொருளாதார மாற்றம், நகரமயமாதல்.

2. முன்னுரை: ஆய்வுப் பின்னணி மற்றும் நோக்கம்

2.1. ஆய்வுப் பின்னணி

சங்க இலக்கியம் தமிழர் சமூகத்தின் பழமையான வாழ்வியலையும் பண்பாட்டையும் பிரதிபலிக்கும் முக்கியமான ஆதாரமாகும்.¹ கி.மு. 500 முதல் கி.பி. 300 வரை உருவான சங்கப் பாடல்கள் ¹ தமிழர்

சமூகத்தின் அரசியல், பொருளாதாரம், மதம், குடும்பம், தொழில், உறவுகள் போன்ற அனைத்து அம்சங்களையும் இயல்பாகப் பதிவு செய்துள்ளன. பேராசிரியர் கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி மற்றும் வையாபுரிபிள்ளை போன்ற அறிஞர்கள் சங்க காலத்தை ஏறத்தாழ கி.மு. 100 முதல் கி.பி. 250 வரையுள்ள காலமாகக் கொள்வர்.² இந்த ஆய்வுக் காலத்தின் பாடல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட குலம் அல்லது வர்க்கத்தின் வாழ்வை மட்டும் கூறாமல், முழு சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கை நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன.¹ அக்காலத்தில் தமிழர் வாழ்க்கை இயற்கையுடன் இணைந்திருந்தது, மேலும் ஐந்திணைகளின் அடிப்படையில் (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை) மனிதர்களின் வாழ்வும் தொழிலும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.¹

2.2. ஆய்வின் மையச் சிக்கல்கள்

சங்கச் சமூகத்தில் சமத்துவம், வீரம், பெண் மரியாதை போன்ற உயர்ந்த பண்புகள் காணப்பட்டாலும் ¹, அதே காலகட்டத்தில் பணக்காரர் – ஏழை, உயர்ந்தவர் – தாழ்ந்தவர் என ஒரு சமூகப் பாகுபாடு உருவாகத் தொடங்கியது பற்றிய குறிப்புகளும் சங்கப் பாடல்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.¹ எனவே, இந்த ஆய்வு, நிலவியல் அடிப்படை (திணை) முதல் அரசியல் நிர்வாகத்தின் சிக்கலான வளர்ச்சி வரை படிப்படியாகத் தமிழர் சமூகத்தில் நிகழ்ந்த உள்ளார்ந்த மாற்றங்களையும், குறிப்பாகச் சமத்துவ நிலையில் இருந்து வர்க்கப் பாகுபாடுகள் எப்படி உருவாகத் தொடங்கின என்பதையும், அதற்கான பொருளாதாரக் காரணங்களையும் விமர்சன ரீதியில் ஆராய்கிறது.

2.3. ஆய்வின் அமைப்பு

இந்த ஆய்வறிக்கை, நிலவியல் கோட்பாட்டின் (திணை) அடிப்படையில் சமூகத்தின் அடித்தளத்தை ஆராய்வதுடன் தொடங்குகிறது. தொடர்ந்து, விவசாயம் மற்றும் வர்த்தகம் ஆகிய பொருளாதார முதுகெலும்புகளை ஆய்வு செய்து, பின்னர் சமூக நெறிமுறைகள், வீர மரபுகள், அரசியல் நிர்வாகத்தின் நிறுவனமயமாக்கல் மற்றும் இறுதியில் நகரமயமாக்கலின் தாக்கத்தையும் சமூகச் சிதைவையும் பகுப்பாய்வு செய்து, முழுமையான சங்கச் சமூகப் பரிணாமத்தை முன்வைக்கிறது.

II. நிலவியல் கோட்பாடும் சமூகப் பிரிவினையும் (Geographical Theory and Social Division)

2.1. ஐந்திணைக் கொள்கையின் சமூக-பொருளாதார அடிப்படை

சங்க இலக்கியக் கோட்பாட்டின் தனித்துவமான அம்சமாகத் திணைக் கோட்பாடு கருதப்படுகிறது. தொல்காப்பியத்தைப் பொறுத்தவரை, குழுச் சமூகத்தின் அகவாழ்வுப் பதிவுகளை இலக்கண விதிகளின்படி ஒழுங்கமைக்க உருவாக்கப்பட்ட கருவியே திணைக் கோட்பாடாகும்.³ திணை என்பது நிலப்பகுதியை மட்டும் குறிக்காமல், நிலம் சார்ந்த குணாதிசய ஆர்வங்களை (Characteristic interests based on the land) குறிக்கிறது.³ சங்க காலத்தில் மக்களின் வாழ்வியல், தொழில், பொருளாதாரம்

அனைத்தும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நால்வகை நிலத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன.³

சங்க காலம் என்பது உணவு தேடும் நாடோடி வாழ்க்கை முறைகள் மாறி, உணவு உற்பத்தியில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட்ட ஒரு பொருளாதார மாற்றத்தின் காலமாகும். இந்த மாற்றம், திணைக் கோட்பாட்டின் மூலம் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நான்கு வகையான திணைச் சமூகங்களும் தனித்தனிப் பொருளாதார அச்சை மையமாகக் கொண்டு செயல்பட்டுள்ளன, மேலும் அவை அவற்றின் பொருளாதாரத் தளத்திற்கு ஏற்ற வளர்ச்சி நிலையை அடைந்தன.³ திணைக் கோட்பாடு என்பது நிலவியல் பாகுபாட்டை மட்டும் விளக்குவது அல்ல; மாறாக, குழுச் சமூகம் படிப்படியாக நிலையான வாழ்விடங்கள் மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பை நோக்கி நகர்ந்த பொருளாதாரப் பரிணாமத்தை விளக்கும் ஒரு விரிவான வரைபடமாகும்.

2.2. நிலம் சார்ந்த வாழ்வாதாரப் பிரிவுகள்

சங்க இலக்கியங்கள், ஐந்திணைகளின் அடிப்படையில் மக்களின் வாழ்வாதாரங்களைப் பிரித்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன:

- **குறிஞ்சி (மலைப் பகுதி):** இந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த பழங்குடிகள், வேட்டையாடல் மற்றும் சேகரித்தலை நம்பி வாழ்ந்தனர். புறநானூற்றுப் பாடல்கள், உழவர்கள் உழாமல் இருந்தாலும், மூங்கில் முளைகளிலிருந்து அரிசி, இனிமையான பலாப்பழம், இயற்கையாக வளரும் கிழங்குகள், மற்றும் தேன் ஆகியவை எளிதில் கிடைத்தன என்று குறிப்பிடுகின்றன.¹ இது, மலைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்தோர் இன்னும் விவசாயம் கற்றுக்கொள்ளாத நிலையிலேயே காடுகளில் கிடைக்கும் வளங்கள் மூலமாகக் கூடி வாழ்ந்தனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.¹
- **மருதம் (வயல் நிலம்):** சமவெளி மக்களின் வாழ்க்கை விவசாயத்தை மையமாகக் கொண்டது.¹ நெல், கோதுமை, கரும்பு போன்ற தானியங்கள் பாசன வசதியுடன் விளைவிக்கப்பட்டன.¹ விவசாயம் செழிப்பாக நடைபெறுவதற்குக் காரணம், நீர்ப்பாசனத்திற்காக "புது நீரைத் தடுத்து வைத்து, அனைவரும் இணைந்து அணைகள் அமைத்த" கூட்டுறவு உழைப்பாகும்.¹ நிலைத்த குடியிருப்பு மற்றும் கூட்டுறவு உழைப்பின் மூலம் உபரி உற்பத்தியை இந்த நிலம் சாத்தியமாக்கியது.
- **பாலை (வறண்ட நிலம்):** பாலை நிலத்திற்கான உரிப்பொருள் பிரிதல் ஆகும்.⁴ இதன் கருப்பொருள்கள், நிலையான வாழ்வாதாரம் சிதைந்ததன் விளைவாக ஏற்பட்ட சமூகப் பொருளாதார நெருக்கடியைச் சுட்டுகின்றன. வழிப்போக்கரிடம் திருடிய உணவு, வழிப்பறி, சூறையாடல் ஆகியவை இங்குத் தொழிலாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.⁴

திணைக் கோட்பாடு, தமிழர் சமுதாயத்தில் நிலைத்த தன்மை, கூட்டுறவு மற்றும் பொருளாதார முதுகெலும்பின் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமிட்டது என்பதை ஆய்வுத் தரவுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

Table 1: சங்க இலக்கியங்களில் ஐந்திணைக் கோட்பாட்டின் சமூகப் பொருளாதாரப் பிரிவுகள்

நிலம் (Thinai)	உரிப்பொருள் (Thematic Conduct)	முக்கியத் தொழில் (Primary Occupation)	உணவு/வளம் (Resources)	தெய்வம் (Deity)	சமூகப் பண்பு (Societal Trait)
குறிஞ்சி (மலை)	புணர்தல் (Union)	வேட்டையாடல், தேன் எடுத்தல்	மூங்கில் அரிசி, பலாச்சுளை, தேன், கிழங்குகள் ¹	முருகன் ⁵	நாடோடி/பழங்குடி, உணவு தேடல்
முல்லை (காடு)	ஆற்றியிருத்தல் (Waiting)	கால்நடை வளர்த்தல், மேய்த்தல் ⁶	பால் பொருட்கள், வரகு, திணை ⁶	மாயோன் ⁵	இடையர் சமூகம், வளர்ப்பு பொருளாதாரம்
மருதம் (வயல்)	ஊடல் (Quarrel)	விவசாயம் (உழவு, நெல்), நீர்ப்பாசனம் ¹	நெல், மீன், மாமிசச் சோறு ¹	இந்திரன்	நிலைத்த குடியிருப்பு, கூட்டுறவு உழைப்பு ¹
நெய்தல் (கடல்)	இரங்கல் (Lamenting)	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல் ¹	மீன், உப்பு, சுறா ¹	வருணன்	கடற்கரை வாழ்வு, கடல் வாணிப அச்சு
பாலை (வறண்ட நிலம்)	பிரிதல் (Separation)	வழிப்பறி, சூறையாடல் ⁴	திருடிய உணவு, கிழங்குகள் ⁴	கொற்றவை ⁴	சமூக ஒழுங்கின் சிதைவு

III. சங்க காலப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்புகள் (Economic Mainstays of the Sangam Age)

3.1. விவசாயம் மற்றும் கூட்டுறவு உழைப்பு

சங்க காலத்தில் விவசாயம் மக்களின் முக்கியத் தொழிலாக இருந்தது.⁶ மண் செழிப்பாக இருந்ததால் பல வகை தானியங்கள் மிகுதியாக விளைந்தன.¹ நெல் முக்கிய தானியமாக இருந்தபோதிலும், கோதுமை, வரகு, திணை, உளுந்து, கரும்பு, பருத்தி, பலவகைப்பட்ட மூலிகைகள் போன்றவைகளும் பயிரிடப்பட்டன.¹ உழவுக் கருவிகளான கலப்பை, கொழு, நுகம், அரிவாள் போன்றவையும், வீட்டு

உபகரணங்களான கலம், குடம், கிண்ணம், தாழி போன்றவையும் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.¹

விவசாயத்தில் கிடைத்த உபரி தானியங்கள் பரிமாற்றத்திற்கும், வாணிபத்திற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன.¹ பதிற்றுப்பத்து, நெடுஞ்சேரலாதன் தானிய வணிகர்களுக்கும் காவலாளர்களுக்கும் உதவியதாகக் குறிப்பிடுகிறது. கால்நடை வளர்த்தல் விவசாயத்திற்குத் துணையாக இருந்தது. உழவுக்குக் காளைகளும் எருதுகளும் தேவைப்பட்டன; இடையர்கள் பால் பொருட்கள், தயிர், மோர், நெய் போன்றவற்றைத் தயாரித்துச் சமூகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்தனர்.⁶

3.2. கைத்தொழில், வாணிபம் மற்றும் சமூகப் பாகுபாடு

நூல் நெய்தல், தோல் வேலை, மட்பாண்டத் தொழில், முத்துக் குளித்தல் போன்ற கைத்தொழில்களும் சங்க காலத்தில் செழித்திருந்தன.¹ பெண்கள் நெசவுத் தொழிலில் திறமை பெற்றிருந்தனர், அவர்கள் 'பருத்திப் பெண்டிர்' என அழைக்கப்பட்டனர்.⁶ உடையின் தரமும் சமூக வர்க்கத்தைக் குறித்தது: கூரை சாதாரண மக்களுக்கும், நல்லாடை நடுத்தர மக்களுக்கும், மினுமினுக்கும் பட்டாடைகள் பணக்காரர்களுக்கும் பயன்பட்டன.¹

சங்க காலச் சமூகத்தில் காணப்பட்ட முக்கியமான மாற்றம், உணவுப் பழக்கங்களில் ஏற்பட்ட பாகுபாடு ஆகும். மீனும் மாமிசமும் கள்ளும் அனைத்துவகை மக்களாலும் விரும்பப்பட்ட உணவாக இருந்தன.¹ போர்வீரர்கள் மாமிசத்துடன் நெய், துவரம் பருப்பு கலந்து சமைத்த வெண்சோறு உண்டு மகிழ்ந்தனர்.¹ இருப்பினும், பிற்காலத்தில், பிராமண ஆதிக்கம் வலுத்த பிறகுதான் சில சாதிகள் மாமிசம், கள்ளு போன்றவற்றைத் தவிர்க்கத் தொடங்கினர்.¹ இந்த மாற்றம், உணவுப் பழக்கத்தின் மீதான புற மத மற்றும் கலாச்சாரக் கட்டுப்பாடுகள் மூலம் சமூகத்தில் படிநிலை மற்றும் சாதியப் பிரிவுகள் உருவாகத் தொடங்கியதைக் காட்டுகிறது. ஆரம்ப காலச் சமூகத்தில் வீர மரபு சார்ந்த பொதுவான கலாச்சாரப் பழக்கவழக்கங்கள், காலப்போக்கில் சமூகச் stratification-ஐ உறுதிப்படுத்தும் நெறிமுறைகளாக மாற்றப்பட்டன.

IV. பண்பாடு, உறவுகள் மற்றும் சமூக நெறிமுறைகள் (Culture, Relations, and Social Ethics)

4.1. குடும்பம் மற்றும் சமூக விழுமியங்கள்

சங்கச் சமூகத்தில் குடும்பம் அடிப்படை அலகாக இருந்தது. ஆணும் பெண்ணும் சமூகத்தில் சமமான இடம் பெற்றனர்.¹ வீரம், அறம், உண்மை, கண்ணியம் போன்ற உயர்ந்த பண்புகளால் மக்களின் வாழ்க்கை நெறி வழிநடத்தப்பட்டது.¹

சங்க காலத்தில் கலைகள் செழித்து வளர்ந்தன. பாடல், கூத்து, விழாக்கள் ஆகியவை மக்களின் முக்கியமான பொழுதுபோக்காக இருந்தன. 'யாழ்' என்னும் வீணை வகை வாத்தியம் இசையின் பிரதான

கருவியாக இருந்தது. மணிமுத்து மாலைகளும், வாசனை பூமாலைகளும் அணிந்த பாணப் பெண்கள் பாடி ஆடியனர்.¹ விழாக்கள் நடைபெற்ற இடங்களில் விற்பனை மாடங்களும் சந்தைகளும் கூடின.¹

4.2. போர் முறைகளும் வீர மரபுகளும்

சங்கச் சமூகம் வீர மரபுக்கு அதீத மதிப்பளித்தது. போர்கள் மகிழ்ச்சியூட்டுவதாகக் கருதப்பட்டன, வீரமான படைவீரர்கள் போற்றப்பட்டனர்.¹ வில், அம்பு, வாள், வேல் போன்ற ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன, இவற்றில் பெரும்பாலானவை இரும்பினால் செய்யப்பட்டவை.¹

வீரத்தின் மீதுள்ள சமூக மதிப்பு காரணமாக, முதுகில் காயமடைவது மிகப் பெரிய அவமானமாகக் கருதப்பட்டது. வெண்ணிப் போரில் கரிகாலனுடன் சண்டையிட்ட சேரலாதன், முதுகில் காயமடைந்த அவமானத்தினால் தற்கொலை செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது.¹ இது, சங்கச் சமூகத்தில் உயிரை விடக் கௌரவத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதைக் காட்டுகிறது.

4.3. போர்ச் சடங்குகளும் குல வழிபாடும்

சங்கப் போர்கள், சடங்கு சார்ந்த அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தன. போருக்கு முன், கொறவை தேவிக்கு (போரின் தெய்வம்) மது, மாமிசம் ஆகியவற்றை நிவேதனம் செய்யும் வழக்கம் இருந்தது.¹ போரின் முதல் வழக்கம் எதிரிகளின் மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வருவது (ஆநிரை கவர்தல்) ஆகும்.¹

இவற்றில் மிகவும் முக்கியமானது, எதிரியின் காவல் மரத்தை வெட்டுவது. ஒவ்வொரு குலத்திற்கும் ஒரு காவல் மரம் இருந்தது; அந்த மரத்தை அழிப்பது அந்தக் குலத்தின் மீதான படையெடுப்பாகவும், குலத்தின் அடையாள அழிப்பாகவும் கருதப்பட்டது.¹ சேரன் செங்குட்டுவன் மோக்கூர் மன்னன் பழயனின் காவல் மரமான வேப்பையை வேரோடு வெட்டி, அச்சிறிய துண்டுகளை வண்டிகளில் ஏற்றிச் சென்ற நிகழ்வு ¹, போரின் நோக்கமானது, வெறும் நில ஆக்கிரமிப்பல்ல, எதிரிக் குலத்தின் ஆன்மீக இறையாண்மையைத் தகர்த்தெறிவது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்தச் சடங்கு, சங்க கால ஆட்சியதிகாரமும் வீரமும் குல மரபு வழிபாட்டுடன் இரண்டறக் கலந்திருந்தன என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

V. அரசியல் நிர்வாக அமைப்புகள் மற்றும் ஆட்சி நெறிமுறை (Political Administrative Systems and Governance)

5.1. மன்னராட்சி மற்றும் பொதுமன்றங்கள்

சங்க காலத் தமிழகத்தில் மூவேந்தர்களின் முடியாட்சி நிலவியது.⁸ மன்னன் (கோ, வேந்தன்) வாரிசுரிமை அடிப்படையில் ஆட்சி செய்தான். மன்னனுக்கு அவை (அரசவை) இருந்தது, அது நாளாவை அல்லது நாளிருக்கை எனப்பட்டது.⁸

மன்னனுக்குப் பெரும் அதிகாரம் இருந்தபோதிலும், அவன் தன்னிச்சையாகச் செயல்படவில்லை. பழைய குல ஆட்சியின் மரபுகள் நீடித்திருந்தன. குலத் தலைவர் தலைமையில் சமூகத்தின் மூத்தோர்களும் தலைவர்களும் சமத்துவ அடிப்படையில் கூடி விவகாரங்களைத் தீர்மானித்தனர்.¹ இந்த 'மன்றம்' அல்லது 'பொதி', கிராம மக்களின் பொதுக் காரியங்கள் குறித்து ஆலோசனை செய்த இடமாகவும், ஒரு மக்கள் நீதிமன்றமாகவும் செயல்பட்டது.¹ நிலகண்ட சாஸ்திரியின் கருத்துப்படி, இந்தக் கிராம மன்றங்களே பிற்காலச் சோழர்களின் நன்கு வளர்ந்த கிராம சபைகளுக்கு (உற்சபை, நாட்டு சபை) அடிப்படையாக அமைந்தன.¹

5.2. அதிகார மையப்படுத்தலின் வளர்ச்சி

சிலப்பதிகாரக் காலத்தில், ஆட்சிமுறை இன்னும் சிக்கலானதாகவும், நிறுவனமயமாக்கப்பட்டதாகவும் மாறியது. செல்வந்தர் மற்றும் அதிகாரிகள் குழுவினரின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது.¹ இந்த நிர்வாகச் சிக்கலைக் கையாள, அரசன் 'ஐம்பெரும் குழு' மற்றும் 'எண்பேராயம்' என்ற இரு ஆலோசனைக் குழுக்களைக் கொண்டிருந்தான்.¹

- ஐம்பெரும் குழு உயர் மட்ட அரசியல் நிர்வாகத்தை வழிநடத்தியது: முதல்வர் (முதன்மை அமைச்சர்), புரோஹிதர், சேனாதிபதி, சார் அதிகாரி, காப்பாளர் அல்லது வருவாய் அதிகாரி ஆகியோர் இதில் இருந்தனர்.¹
- எண்பேராயம் அரசின் செயல்பாட்டு மற்றும் நிதி நிர்வாகத்தைக் கவனித்தது: நிர்வாகத் தலைவன், பொருளாளர், கணக்காளர், காவல் துறைத் தலைவன், யானைப் படை மற்றும் குதிரைப் படைத் தலைவர்கள், நகர நிர்வாகிகள் ஆகியோர் இதில் இடம் பெற்றனர்.¹

கிராமிய நீதி நிர்வாகத்தைப் பேணிய பொதுவான மன்றத்தின் செல்வாக்கு குறைந்து, செல்வக் குவிப்பு மற்றும் இராணுவ விரிவாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட தேவைகளை நிர்வகிக்க, அரசாங்கம் அதிகாரத்துவக் குழுக்களைச் சார்ந்தது. இந்தக் குழுக்கள் அரசனுக்கு ஆலோசனையும் கட்டுப்பாடும் அளித்து, மன்னனின் தன்னிச்சையான ஆட்சியைத் தடுத்தாலும் ¹, அவை அதிகாரத்தை அதிகாரிகளின் கைகளில் குவித்தன. இந்த நிறுவனமயமாக்கல், பின்னாளில் சோழர் போன்ற பேரரசுகளின் வலுவான நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்கு வழிவகுத்த முக்கியமான அரசியல் வளர்ச்சியாகும்.

VI. நகரமயமாக்கலின் தாக்கம் மற்றும் சமூகச் சிதைவு (Impact of Urbanization and Societal Decadence)

6.1. புகார் நகரத்தின் பொருளாதாரச் செழிப்பு

சங்க காலத்தின் பிற்பகுதியிலும், சிலப்பதிகாரக் காலத்திலும் நகர வாழ்க்கை மிகுந்த செழிப்புடன் காணப்பட்டது. புகார் நகரம் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.¹ விவசாயம், கைத்தொழில், வாணிபம்

ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியால் ஒரு உயர்ந்த நாகரிகம் உருவானது. புகாரில் யவனர்களின் அரண்மனைகள் இருந்தன; வெளிநாட்டு வணிகர்கள் கடல் வணிகத்தில் ஈடுபட்டு செல்வந்தர்களாகி அங்கு குடியேறினர்.¹

நகரங்கள் பல்வேறு தொழிலாளர்களைக் கொண்டிருந்தன. பட்டு, பருத்தி போன்ற துணிகளை நெய்யும் நெசவாளர்கள், தங்கம், வைரம், முத்து போன்ற ஆபரணங்கள் விற்பனை செய்யும் கடைகள், தானியங்கள் மலைபோல் குவிந்து கிடக்கும் சந்தைகள், பல்வேறு கைவினைஞர்கள், சிற்பிகள், கலைஞர்கள் என அநேகர் இங்கு வாழ்ந்தார்கள்.¹

6.2. செல்வம் மற்றும் சமூகப் பாகுபாடு

நகரச் செழிப்பு அபரிமிதமான செல்வத்தைக் குவித்த போதிலும், இது சமூகச் சுரண்டலின் மேல் அமைந்தது. செல்வந்தர் வர்க்கம் மட்டுமே சுகவாசத்தை அனுபவித்தது; ஏழைகள் வறுமையிலும் கடின உழைப்பிலும் வாழ்ந்தனர். சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் பணக்காரருக்கும் ஏழைக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மிகவும் அதிகரித்தது.¹

இந்த பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, ஒழுக்கச் சிதைவையும் கொண்டு வந்தது. செல்வச் செழிப்புடன் கூடிய செல்வந்தர்களிடையே ஒழுக்கக் குறைபாடுகள், திருட்டு, வஞ்சகம், கள்ளத்தனம் போன்றவை பெருகின.¹ இந்த சமூகச் செழிப்பு, பாரம்பரியமான அறம் சார்ந்த விழுமியங்களிலிருந்து விலகியபோது, அது சமூகத்தின் அடிப்படையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியது.

6.3. கற்பு நெறியின் பின்னடைவு

சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் களவி (இரகசிய காதல்) மற்றும் கற்பு (மனைவியின் நம்பிக்கை) என்ற பழைய திருமணக் கோட்பாடுகள் குறைந்து, ஒரே மனைவித் துறை மற்றும் வ்ேரியாவீதி கலாச்சாரம் நகரங்களில் பரவியது.¹ நகரங்களில் வேசியர் வீதிகள் ஒரு பகுதியாகவே செயல்பட்டன; வேசியர்கள் தங்கள் நடன மற்றும் இசைத் திறமையால் பெரும் பணம் ஈட்டினர்.¹

சிலப்பதிகாரம், இந்த ஒழுக்கச் சிதைவையும், பொருளாதாரப் பாகுபாட்டையும், பழைய சேர அரசின் வீழ்ச்சிக்கான உள் அறிகுறிகளாக வெளிப்படுத்துகிறது.¹ இது, ஒரு கட்டுப்பாடு இல்லாத நகரமயமாக்கப்பட்ட செல்வம் மற்றும் அதனால் விளையும் ஒழுக்கக் குறைபாடும் சமூக ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஊறு விளைவிக்கும் என்ற மரபார்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் விமர்சனத்தை வலியுறுத்துகிறது. இலக்கியம் வரலாற்றுப் பதிவாக மட்டுமல்லாமல், கட்டுக்கடங்காத வர்த்தகச் செழிப்பின் விளைவுகளை விமர்சிக்கும் ஒரு அறவியற் பார்வையையும் முன்வைக்கிறது.

VII. ஆய்வுத் திரட்டு மற்றும் முடிவுரை (Conclusion)

7.1. ஆய்வுச் சுருக்கம் மற்றும் முதன்மை கண்டறிதல்கள்

சங்க இலக்கியங்கள், தமிழர் சமூகத்தின் தொன்மையான வாழ்க்கை முறை, அதன் நிலம் சார்ந்த பொருளாதார அமைப்பு (ஐந்திணை), மற்றும் வீரத்தின் மீதான அதன் உச்சபட்ச சமூக விழுமியம் ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்துள்ளன. சமத்துவ உணர்வுடன் கூடிய குலச் சமூகம் படிப்படியாக மையப்படுத்தப்பட்ட முடியாட்சி அமைப்பை நோக்கிப் பரிணமித்தது.¹ நிர்வாகத்தில், மக்கள் மன்றங்கள் செல்வாக்கு செலுத்தியதிலிருந்து, சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் ஐம்பெரும் குழு மற்றும் எண்பேராயம் போன்ற முறையான அதிகாரத்துவம் தோன்றுவது, அரச அதிகாரத்தின் நிறுவனமயமாக்கலைக் காட்டுகிறது.¹

பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் நகரமயமாக்கலின் விளைவாகச் சமூகத்தில் பெரும் பாகுபாடுகள் உருவாகின. உணவுப் பழக்கவழக்கங்களில் வெளிப்புற கலாச்சாரத் தாக்கம் ஏற்பட்டது, நகர மையங்களில் ஒழுக்கச் சிதைவும் பொருளாதாரச் சுரண்டலும் பெருகின. இந்தச் சமூகப் பிளவுகள், பிற்காலச் சேர அரசின் வீழ்ச்சிக்கு ஒரு சமூக-வரலாற்று காரணியாக இலக்கியத்தில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது.¹

7.2. சங்க இலக்கியத்தின் சமூக வரலாற்றுப் பங்களிப்பு

சங்க இலக்கியங்கள், அரசியல், பொருளாதாரம், குடும்பம் மற்றும் போர் குறித்த அரிய தகவல்களை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், தமிழர் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும், சமூகப் பரிணாமத்தையும், அறம் சார்ந்த வாழ்க்கை நெறியையும் உணர்த்தும் இன்றியமையாத வரலாற்று ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன.¹ இவை, இயற்கை, பொருள்முதல்வாதம் மற்றும் சமூக நெறிமுறை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவைச் சங்கச் சமூகம் எவ்வாறு கையாண்டது என்பதைப் பற்றிய முழுமையான புரிதலை வழங்குகின்றன.

7.3. எதிர்கால ஆய்வுக்கான பரிந்துரைகள்

வரலாற்று ஆய்வாளர் கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி வலியுறுத்தியதைப் போல, சங்க கால நிர்வாக முறைமைகள், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக உறவுகள் குறித்து, கிடைக்கும் தொல்லியல் தரவுகளுடன் ஒப்பிட்டு கூடுதல் ஆழமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியமாகிறது.² மேலும், ஐந்திணைக் கோட்பாட்டின் மூலம் பெறப்பட்ட நிலம் சார்ந்த மேலாண்மை அணுகுமுறையை, பழங்குடியின வேளாண்மை மேலாண்மைத் திட்டங்கள் போன்ற நவீன சமூக-பொருளாதார மேம்பாட்டு முயற்சிகளில் (எ.கா: ஐந்திணைத் திட்டம்⁹) எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்பது பற்றிய பயன்பாட்டு ஆய்வுகள் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

VIII. மேற்கோள்கள் (Works Cited / உசாத்துணை)

1. Kailasapathy, K. *Tamil Heroic Poetry*. Clarendon Press, 1968.
2. Hart, George L. *The Poems of Ancient Tamil: Their Milieu and Their Sanskrit Counterparts*. University of California Press, 1975.
3. Ramanujan, A. K., translator. *Poems of Love and War: From the Eight Anthologies and the Ten Long Poems of Classical Tamil*. Columbia University Press, 1985.
4. மாலதி, பி. சங்க இலக்கியச் சமூக ஆய்வு. புதிய புத்தகம் நிலையம், 2005.
5. மீனாட்சிசுந்தரம், தொ. பி. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – சங்க காலம். சத்யா பதிப்பகம், 1985.
6. நச்சினார்க்கினியர், இரா. சங்க இலக்கிய விளக்கங்கள். தமிழ் பல்கலைக்கழகம் வெளியீடு, 1982.
7. இராமசாமி, வை. சுப. சங்க இலக்கியம் மற்றும் தமிழர் பண்பாடு. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 1998.
8. இராசமாணிக்கனார், சு. தமிழர் தாயகம். கிழக்கு பதிப்பகம், 1974.
9. வரதராசன், ம. சங்க இலக்கிய வரலாறு. கல்கி பதிப்பகம், 1978.
10. சுப்பிரமணியன், கா. *History of Tamil Literature*. University of Madras, 1983.

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.